

[Statsministeren.]

Hr. Niels Helveg Petersen var også inde på, at vi i vort forslag havde slagside på den måde, at vi specielt tog hensyn til et bestemt erhverv, og det må jeg lige sige et par bemærkninger om. Det drejer sig om amtskatterne. Må jeg gøre opmærksom på, at der er to ting i det, vi lagde frem i regeringserklæringen. Det ene er, at vi ønsker at nedsætte amtskattepromillen fra 20 til 15. Denne nedsættelse kommer ikke kun landbruget til gode, heller ikke kun gartneri, skovbrug osv., men det er en nedsættelse, der kommer alle til gode, også lejere og også ejere.

Jeg gør videre opmærksom på, at med denne nedsættelse til 15 promille vil der stadig være en stigning i amtskatterne i forhold til i fjor. Der vil stadig være en stigning, som rammer landbrug og ejere og lejere, men denne stigning vil være formindsket. Når man havde den idé, som jeg lige har nævnt, at man nu ville holde boligudgifterne fast på 1973-niveauet, også under hensyn til, at alle i boliger kommer til at betale meget følelige varmeregninger, så måtte der være mening i, at man ikke gav en så kraftig stigning i de ejendomsskatter, som også så tydeligt indregnes i alle boligudgifter. Men det er altså en formindsket stigning af amtskatterne, vi foreslår, fra 20 til 15 promille og ikke hensyntagen til et bestemt erhverv.

Men det andet, der så står i regeringens erklæring, er, at vi har den hensigt at fritage produktionsjorden for beskatning. Det var nok særlig det, hr. Niels Helveg Petersen tænkte på, for han sagde hele tiden, at regeringen planlægger, og jeg forstod, at det var det, der var tale om. Må jeg sige derom, at vi ønsker at afvikle skatten på produktionsjorden. Det har vi sagt mange gange før, og det har vi stillet konkrete forslag om her i folketinget, og det ville næsten være at spille med lukkede kort, hvis vi ikke i regeringserklæringen sagde, at vi også har til hensigt at komme med denne afvikling. Men det foreslår vi ikke nu. Det foreslår vi senere til ikrafttræden i 1975, og så kan vi jo tage

det op, når denne afviklingsordning bliver forelagt folketinget. Det er ikke meningen, at man dermed specielt tager hensyn til bestemte erhverv, men det er meningen, at man dér fjerner specielle uretfærdigheder fra bestemte erhverv.

Jeg takker for ordene om, at det radikale venstre er indstillet på at forhandle videre om indgreb imod omkostningsstigningerne, og må måske sige i den sammenhæng, når jeg så kraftigt i morges sagde til partierne, at nu måtte vi høre nogle andre forslag: hvad er det ellers vi skal forhandle om? Regeringen lægger sit frem. Hvad kommer der ellers? så har vi nu hørt forskellige ting. Bl. a. har hr. Schlüter nævnt en række punkter, fem punkter, og jeg må sige, at det kan vi vist ikke blive så meget uenige om, et langt stykke kan vi i hvert fald følge med. Det blev også nævnt fra anden side, at hr. Erhard Jakobsen ville bringe forslag ind i debatten, og jeg siger, at dem vil vi meget gerne sammen drøfte. Det vil vi gerne være med til, det er i orden.

Men en del af disse forslag — både fra de konservative og fra hr. Erhard Jakobsen, og jeg kunne også nævne fra andre sider — lider måske under den mangel, at de ikke er nogen medicin mod omkostningsudviklingen. De er medicin mod andre onde ting, som forlanger en medicin, men de er ingen medicin mod omkostningsudviklingen. Vi har også stillet forslag om at begrænse statens udgifter. Det hører med i sammenhængen, at vi har stillet forslag om andre ting, som man vil se. Men det, vi i så høj grad har diskuteret her disse to dage, har jo været indgreb mod omkostningsudviklingen. Og der må jeg måske, når hr. Gert Petersen kommer med sine forslag om at rydde op på kreditmarkedet og rydde op i pantebreve, og der skal ryddes op så mange steder, sige: ja vel, det kan da godt være, vi skal rydde op nogle steder, man hvad hjælper det på omkostningsudviklingen?

Når hr. Gert Petersen til sidst svang sig op på de helt store højder og sagde, at rege-